

เอกสารอ้างอิงเชิงปฏิบัติการ
เพื่อการเคารพสิทธิมนุษยชนในห่วงโซ่อุปทานอย่างมีความรับผิดชอบ
(เอกสารแนบ 1) เอกสารอ้างอิง

“เอกสารอ้างอิงเชิงปฏิบัติการเพื่อการเคารพสิทธิมนุษยชนในห่วงโซ่อุปทานอย่างมีความรับผิดชอบ (เอกสารแนบ 1)” ฉบับนี้ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “เอกสารอ้างอิง”) เป็นฉบับแปลภาษาไทยเบื้องต้น โดยอ้างอิงจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่น เอกสารฉบับแปลภาษาไทยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเท่านั้น ในกรณีที่เนื้อความในต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นต่างจากฉบับแปลภาษาไทย ฉบับนี้ ให้ยึดถือต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก

สารบัญ

(a)	ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามกลุ่มธุรกิจ.....	3
4.	อุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป	5
(b)	ประเด็นสิทธิมนุษยชนจำแนกตามผลิตภัณฑ์ (แรงงานบังคับและแรงงานเด็ก)	11
(c)	ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามพื้นที่ (แรงงานเด็ก)	13
(d)	ตัวอย่างความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน.....	15

(a) ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

เอกสารนี้ได้นำเนื้อหาจากหัวข้อ “ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามภาคธุรกิจ (Human Rights Issues by Sector)”¹ ใน “Human Rights Toolkit for Financial Institutions (คู่มือด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับสถาบันการเงิน)” (ฉบับปรับปรุงปี 2017) จัดทำโดย สำนักงานโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยข้อริเริ่มทางการเงิน (UNEP Finance Initiative: UNEP FI) และผู้จัดทำได้จัดทำคำแปลเบื้องต้นไว้ในเอกสารฉบับนี้² โดยคู่มือดังกล่าวเป็นเอกสารขององค์การระหว่างประเทศที่ได้สรุปความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนในหลากหลายภาคธุรกิจดังต่อไปนี้

(ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามภาคธุรกิจ (Sector))

การเกษตรและประมง

เคมีภัณฑ์และเวชภัณฑ์

อุตสาหกรรมป่าไม้และการตัดไม้

อุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป (*เอกสารฉบับนี้มีเพียงคำแปลเบื้องต้นในหัวข้อ “อุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป” เท่านั้น)

โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)

การทำเหมืองแร่และโลหะ

ปิโตรเลียมและก๊าซ

การผลิตไฟฟ้า

ภาคบริการ

สาธารณูปโภคและการจัดการขยะและของเสีย

คู่มือด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับสถาบันการเงินได้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน แต่บริษัทอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินก็สามารถนำคู่มือดังกล่าวไปใช้เพื่อระบุความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของตนเองได้

¹ <https://www.unepfi.org/humanrightstoolkit/index.php>

คำแปลเบื้องต้นในเอกสารฉบับนี้นำมาจากหัวข้อ “ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามภาคธุรกิจ” ใน Human Rights Toolkit for Financial Institutions (คู่มือด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับสถาบันการเงิน) จัดทำโดย UNEP ฉบับปรับปรุงปี 2017 แต่อย่างไรก็ตาม ณ ปัจจุบันคู่มือดังกล่าวได้มีการแก้ไขถึงฉบับปรับปรุงปี 2025 ท่านสามารถดูฉบับปรับปรุงล่าสุดได้จากลิงก์ข้างต้น

² ผู้จัดทำได้ละหัวข้อ Relevant voluntary and trade initiatives ออกจากบทแปลเบื้องต้นในเอกสารฉบับนี้

ทั้งนี้ ในการตรวจสอบว่าธุรกิจของบริษัทมีความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนในด้านใดบ้างหรือไม่ บริษัทควรพิจารณาภาคธุรกิจที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจของตนในภาพกว้าง เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจ สินค้า และบริการ อาจรวมภาคธุรกิจที่หลากหลายเข้าไว้ด้วยกัน

4. อุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป

“อุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป” มีขอบเขตครอบคลุมสาขาที่กว้างมาก ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงการผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย

หมวดอุตสาหกรรมย่อย (Sub-sector) ที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป ได้แก่ธุรกิจดังต่อไปนี้ :

<ul style="list-style-type: none"> ยานยนต์ อากาศยาน โรงแรมและโรงกลั่นสุรา เครื่องนุ่งห่มและสิ่งทอ ยุทโธปกรณ์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ออปติคัล (Optical Equipment) การชุบโลหะด้วยไฟฟ้า (Electroplating) และการตกแต่งผิวโลหะ (Metal Finishing) 	<ul style="list-style-type: none"> อาหาร, เครื่องดื่ม, และยาสูบ เครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์แร่ เยื่อกระดาษและกระดาษ ยาง, พลาสติก, และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุดังกล่าว ผลิตภัณฑ์ไม้
---	---

ความเสี่ยงสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน

- การใช้แรงงานเด็กทั้งในสถานที่ผลิตขั้นสุดท้ายและในห่วงโซ่อุปทาน
- สภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานที่ผลิตขั้นสุดท้ายและในห่วงโซ่อุปทาน ได้แก่ การให้ค่าจ้างในอัตราต่ำ, ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน, และมาตรฐานด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่ไม่เหมาะสม
- ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (Product Stewardship) – สุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค, ความปลอดภัยและการแสดงข้อมูลของผลิตภัณฑ์ และการทำการตลาดอย่างมีความรับผิดชอบต่อ
- ห่วงโซ่อุปทานและการจัดหาวัตถุดิบอย่างมีจริยธรรม
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากกระบวนการผลิต ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตของลูกจ้างและชุมชน

การดำเนินงานหลัก (Core Operations)

▼ เงื่อนไขการจ้างงาน

เงื่อนไขการจ้างงานประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น ชั่วโมงการทำงาน, ค่าจ้าง, สุขภาพและความปลอดภัย, ตลอดจนมาตรฐานการลงโทษทางวินัย

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป :

อุตสาหกรรมการผลิตมักพบปัญหาที่หลากหลาย ทั้งสถานที่ รวมถึงกระบวนการ, อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการผลิต โดยประเด็นปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การที่บริษัทต่าง ๆ อาจย้ายฐานการผลิตไปยังสถานที่ที่มีมาตรฐานและกฎระเบียบต่ำกว่าเพื่อลดต้นทุน และอาจส่งผลให้แรงงานเผชิญกับความเครียดที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งรวมถึงความเสี่ยงดังต่อไปนี้:

- สุขภาพและความปลอดภัย: อาคารที่ไม่ปลอดภัย (รวมถึงความเสี่ยงจากอัคคีภัย), การใช้สารเคมีอันตราย และก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว, เครื่องจักรกลหนัก, ปัญหาสุขภาพที่เกิดจากการออกแบบสภาพแวดล้อมหรือท่าทางการทำงานที่ไม่เหมาะสม (เช่น : การยกของหนัก), การให้ข้อมูลด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอ (หรือไม่ได้ให้ข้อมูลด้วยภาษาที่แรงงานเข้าใจ) และการให้การฝึกอบรมที่ไม่เพียงพอ
- สภาพการทำงานที่เลวร้ายซึ่งรวมถึง ค่าจ้างต่ำ, ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน, และการบังคับให้ทำงานล่วงเวลา
- การจำกัดเสรีภาพในการรวมตัวของแรงงาน

▼ การใช้แรงงานเด็ก

อุตสาหกรรมการผลิต มักพบการจ้างงานเด็กอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและสิ่งทอ แต่ก็สามารถพบได้ในหมวดอุตสาหกรรมย่อยอื่น ๆ ด้วย

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป :

- เด็กสูญเสียโอกาสทางการศึกษาจากเวลาการทำงานที่ยาวนาน
- ปัญหาสุขภาพและความปลอดภัยของเด็ก จากการใช้เครื่องมือแหลมคม, การแบกยกของหนักเกินกำลัง, การใช้งานเครื่องจักรที่มีอันตราย ฯลฯ

▼ ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (Product Stewardship)

ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หมายถึงรวมถึงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค, ความปลอดภัยและการแสดงข้อมูลของผลิตภัณฑ์, ตลอดจนการทำการตลาดอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค โดยประเด็นปัญหาที่เป็นข้อกังวลอาจแตกต่างกันไปตามหมวดอุตสาหกรรมย่อยนั้น ๆ

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป :

โรงแรมและโรงกลั่นสุรา, อาหาร, เครื่องดื่ม, และยาสูบ

- ปัญหาด้านสุขภาพของผู้บริโภค
- การทำการตลาดอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ที่อยู่ในสถานะเปราะบาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กและเยาวชน

อุปกรณ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ออปติคัล (Optical Equipment)

- ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ (รวมถึงการจัดให้มีคู่มือการใช้งานซึ่งใช้ภาษาที่เหมาะสม)

ยาง, พลาสติก, และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุดังกล่าว / ผลิตภัณฑ์ไม้

- ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ (โดยเฉพาะของเล่นและผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก)

▼มาตรการบริหารจัดการและบรรเทาผลกระทบ

- บริษัทต้องเริ่มต้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบของท้องถิ่นหรือประเทศนั้น ๆ
- แม้ว่ามาตรฐานของกฎหมายและกฎระเบียบภายในท้องถิ่นหรือประเทศนั้น ๆ รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายจะต่ำกว่ามาตรฐานของแนวปฏิบัติที่ดีซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลก็ตาม บริษัทก็ควรนำแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกันมาใช้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วโลก (ในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน สุขภาพและความปลอดภัยของชุมชน, การตรวจสอบซัพพลายเออร์, ความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยในสถานประกอบการ)
- กำหนดขั้นตอนเพื่อให้มั่นใจว่าสถานประกอบการจะปฏิบัติตามแนวปฏิบัติสากลด้านความปลอดภัยและการป้องกันอัคคีภัย
- วางแผนงานด้านสุขภาพและความปลอดภัยซึ่งจะต้องมีระบบกำกับดูแลที่เข้มแข็งและสื่อสารไปยังแรงงานทุกคนด้วยภาษาแม่ของแรงงานเหล่านั้น
- กำหนดนโยบายและขั้นตอนเกี่ยวกับการจ้างงานและการคุ้มครองแรงงานเยาวชน รวมถึงมาตรการป้องกันและบรรเทาการใช้แรงงานเด็ก
- ให้ข้อมูลโดยละเอียดแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้อง (รวมถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด) รวมถึงจัดทำขั้นตอนเป็นลายลักษณ์อักษรที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลิตภัณฑ์ถูกจำหน่ายให้กับบุคคลใด ๆ ที่อาจนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปใช้งานผิดวิธี
- กำหนดนโยบายและขั้นตอนสำหรับการทำการตลาดอย่างมีความรับผิดชอบ
- กำหนดแผนตอบสนองภาวะฉุกเฉินในกรณีที่มีการเรียกคืนผลิตภัณฑ์จากเหตุผลด้านสุขภาพและความปลอดภัย

ห่วงโซ่อุปทาน

บริษัทอาจเผชิญกับปัญหาและความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนในห่วงโซ่อุปทานเมื่อซื้อสินค้าและบริการจากบริษัทหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งอาจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติที่ไม่ดีหรือข้อพิพาท

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป:

- เงื่อนไขการจ้างงาน รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพและความปลอดภัย
- การใช้แรงงานเด็ก

- การจัดหาวัสดุดิบโดยเฉพาะในพื้นที่ขัดแย้งหรือสถานที่ที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชนพื้นเมือง
- การขนส่งและการจัดเก็บวัสดุอย่างปลอดภัยในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต

▼ มาตรการบริหารจัดการและบรรเทาผลกระทบ

- บริษัทต้องมีนโยบายในการตรวจสอบซัพพลายเออร์ ในด้านปัญหาแรงงาน การจัดหาวัสดุดิบอย่างยั่งยืน โดยมีจริยธรรมและโปร่งใส รวมไปถึงจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้และรับสินบน และด้านปัญหาสิ่งแวดล้อม ซัพพลายเออร์ควรตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น และมีระบบเพื่อช่วยปกป้องแรงงานและชุมชน นอกจากนี้ ซัพพลายเออร์ควรรับทราบถึงระบบการรับรองที่ดำเนินการโดยองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กร Forest Stewardship Council (FSC) และ Marine Stewardship Council (MSC) เป็นต้น
- กำหนดขั้นตอนที่มีขอบเขตชัดเจน เกี่ยวกับการใช้ความรู้และทรัพยากรของชนพื้นเมือง ซึ่งรวมถึง การจ่ายค่าตอบแทน, การแบ่งปันผลประโยชน์, หรือการตอบแทนในลักษณะอื่น ๆ
- กำหนดนโยบายการตรวจสอบซัพพลายเออร์ ในด้านการใช้แรงงานเด็กที่ครอบคลุมถึงการทำให้มีโครงการที่เอื้อให้เด็กที่ทำงานอยู่สามารถได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้
- มีแผนบริหารความเสี่ยงสำหรับการขนส่งและการจัดเก็บสารอันตราย (เช่น การฝึกอบรมคนขับรถและแรงงานอื่น ๆ และกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงแก่ชุมชนในพื้นที่)

ชุมชน

▼ สุขภาพและความปลอดภัย

ประชาชนในพื้นที่อาจเผชิญกับความเสี่ยง

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป :

- ในการจัดเก็บหรือขนส่งสารอันตรายหากใช้มาตรฐานที่ไม่เหมาะสมอาจนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อชุมชนในพื้นที่ การปล่อยสารอันตรายอาจสร้างความเสียหายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
- ประชาชนในพื้นที่อาจเผชิญความเสี่ยงด้านอันตรายต่อสุขภาพจากการที่ทรัพยากรธรรมชาติถูกปนเปื้อน เพราะการจัดการของเสียหรือมลพิษ รวมไปถึงการปนเปื้อนในห่วงโซ่อาหารหรือแหล่งน้ำที่อาจเกิดขึ้นตามมา
- ผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ, ฝุ่น, และเสียงดังรบกวน

▼ การพัฒนาและใช้ทรัพยากร

ประชาชนในพื้นที่อาจได้รับความเสียหายจากการใช้ทรัพยากรในปริมาณมาก

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป:

- การเข้าถึงและการใช้ น้ำ ,พลังงาน, และที่ดินเพื่อการผลิต อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อชุมชน

▼ การจัดการเหตุการณ์ร้ายแรง

บริษัทต้องตอบสนองอย่างเหมาะสมเมื่อเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป :

- การรับมือที่ไม่เพียงพอต่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น การระเบิด, การรั่วไหล, หรือการปล่อยสารอันตรายอื่น ๆ สู่อากาศ, แหล่งน้ำ หรือพื้นดิน

▼ มาตรการบริหารจัดการและบรรเทาผลกระทบ

- กำหนดแผนการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) เพื่อให้สามารถหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ
- กำหนดแผนการในการสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่ชุมชน เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัย
- กำหนดแผนการตอบสนองฉุกเฉินเพื่อปกป้องชุมชนที่ได้รับผลกระทบในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุร้ายแรง เช่น การรั่วไหลของวัตถุอันตราย ซึ่งควรรวมถึงการจัดการน้ำและอาหารฉุกเฉินให้กับชุมชนในกรณีที่ทรัพยากรปกติ (น้ำและอาหาร) ถูกปนเปื้อน
- ประเมินผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของโครงการที่มีต่อชนพื้นเมือง เพื่อให้สามารถพิจารณาทางเลือกอื่น ๆ หากโครงการส่งผลกระทบด้านลบอย่างรุนแรง
- กำหนดนโยบายและขั้นตอนเพื่อให้แน่ใจว่าชุมชนในท้องถิ่นและชนพื้นเมืองได้ให้ความยินยอมโดยได้รับข้อมูลครบถ้วน (Informed Consent) มาตรการดังกล่าวช่วยทำให้มั่นใจได้ว่า กลุ่มบุคคลเปราะบางจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการหรือ รวมถึงกลไกในการจัดการข้อร้องเรียนต่างๆ เพื่อชุมชนในท้องถิ่นด้วย
- กำหนดนโยบายและขั้นตอนในการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างยั่งยืน และตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรเหล่านั้นที่มีต่อชุมชนในพื้นที่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ภาคสังคมและภาครัฐ

▼ มาตรฐานในการนำนโยบายต่างๆ ไปใช้ในเขตประเทศหรือการปกครองที่ต่างกัน

มาตรฐานระดับประเทศและท้องถิ่นในการทดสอบผลิตภัณฑ์และการใช้งานที่ผิดวิธี อาจต่ำกว่ามาตรฐานของแนวปฏิบัติที่ดีในระดับสากล

ประเด็นปัญหาที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป:

- บริษัทไม่ได้ำนโยบายและการจัดการมาตรฐานในระดับที่ยอมรับได้มาใช้ ในกรณีที่กฎหมายท้องถิ่นไม่ได้กำหนดให้ทำตาม

- ผลิตภัณฑ์อาจมีความเสี่ยงที่จะถูกใช้โดยองค์กรที่ผิดกฎหมาย เช่น การปลอมแปลงสินค้าแบรนด์เนมและการลักลอบนำเข้า ฯลฯ

▼ มาตรการบริหารจัดการและบรรเทาผลกระทบ

- บริษัทต้องเริ่มต้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบของท้องถิ่นหรือประเทศนั้น ๆ
 - แม้ว่ามาตรฐานของกฎหมายและกฎระเบียบภายในท้องถิ่นหรือประเทศนั้น ๆ รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายจะต่ำกว่ามาตรฐานของแนวปฏิบัติที่ดีซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลก็ตาม บริษัทก็ควรนำแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกันมาใช้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วโลก (ในส่วนของเกี่ยวข้องกับแรงงาน สุขภาพและความปลอดภัยของชุมชน, การตรวจสอบซัพพลายเออร์, ความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยในสถานประกอบการ)
 - พัฒนาระบบเพื่อให้สามารถตรวจสอบผลิตภัณฑ์ย้อนกลับได้ (Product Traceability) และเพื่อให้สามารถรับรู้ความต้องการของลูกค้าและความต้องการด้านผลิตภัณฑ์ได้
-

(b) ประเด็นสิทธิมนุษยชนจำแนกตามผลิตภัณฑ์ (แรงงานบังคับและแรงงานเด็ก)

เอกสารนี้จัดทำขึ้นโดยรวบรวมตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่อาจเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานบังคับหรือแรงงานเด็กตามที่ปรากฏในรายงานและเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เผยแพร่โดยองค์การระหว่างประเทศ³

โปรดทราบว่าตัวอย่างผลิตภัณฑ์ตารางด้านล่างนี้ไม่ได้เป็นผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ถูกระบุโดยองค์การระหว่างประเทศ และไม่ได้หมายความว่าผลิตภัณฑ์อื่นที่ไม่ได้อยู่ในตารางด้านล่างจะไม่มีความเสี่ยงเรื่องการใช้แรงงานบังคับหรือแรงงานเด็ก นอกจากนี้ สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บริษัทจึงควรตรวจสอบข้อมูลล่าสุดเป็นประจำ

**ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุว่าอาจเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานบังคับหรือแรงงานเด็ก
ตามที่รายงานโดยองค์การระหว่างประเทศ**

	ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุว่าอาจเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานเด็ก	ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุว่าอาจเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานบังคับ
ผลผลิตทางการเกษตร	โกโก้, กาแฟ, ชา, ดอกทานตะวัน, ดอกไม้, น้ำมันปาล์ม, เครื่องเทศ (กานพลู, วานิลลา), ข้าวสาลี, ข้าว, ข้าวโพด, ถั่ว, เมล่อน, ผลไม้ตระกูลส้ม, บลูเบอร์รี่, องุ่น, มันสำปะหลัง, มันฝรั่ง, เม็ดมะม่วงหิมพานต์, เฮเซลนัท, ถั่วบราซิล, ถั่วลิสง, ถั่ว, มะกอก, อ้อย, สิ่งเสพติด/สินค้าอบายมุข (บุหรี่ยี่, ฝิ่น, ใบคัต (Khat)), กะหล่ำปลี, แดงกวา, หอมหัวใหญ่, มะเขือเทศ, กระเทียม, บรอกโคลี, ผักกาดหอม	กาแฟ, ชา, น้ำมันปาล์ม, ถั่ว, สตรอว์เบอร์รี่, ผลไม้ตระกูลส้ม, ถั่วบราซิล, อ้อย, บุหรี่ยี่, มะเขือเทศ, ข้าว, ข้าวโพด, พริกไทย
ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์และอาหารทะเล	กุ้ง, ปลา, โค, สุกร, สัตว์ปีก, แกะ, แพะ	กุ้ง, ปลา, หอย, โค, แกะ, แพะ
เครื่องนุ่งห่มและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	ผ้าฝ้าย, ปานครนารายณ์, ริงไหม, ผ้าทอ, เครื่องนุ่งห่ม, รองเท้า, พรหม, เส้นด้าย	ผ้าฝ้าย, ผ้าทอ, เสื้อผ้า, รองเท้า, พรหม
แร่	ดีบุก, แทนทาลัม, ทังสแตน, โคบอลต์, ทองคำ, เงิน, ทองแดง, ไมกา, เหล็ก, แชนไฟไฟร์, เพชร, แทนซาไนต์, ไทรนา, สังกะสี, ถ่านหิน, ทราย,	ดีบุก, ทอง, เงิน, ไพลิน, หยก

³ ข้อมูลดังกล่าวอ้างอิงมาจากเอกสารเผยแพร่ของ ILO, UNICEF และ OHCHR

	ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุว่าอาจเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานเด็ก	ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ถูกระบุว่าอาจเกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานบังคับ
	หยก, หินแกรนิต, ฟลูออไรต์, ยิปซัม	
สินค้าเบ็ดเตล็ด อื่น ๆ	สีอลามก, สินค้าเครื่องหนัง, ดอกไม้ไฟ, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, ลูกฟุตบอล, อิฐ, เซรามิก, เฟอร์นิเจอร์, เครื่องหอม, ไม้ขีดไฟ, เกลือ, ถ่าน, เครื่องมือผ่าตัด, ยาง	ไม้, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, ถังมือยาง, อิฐ, ยาง

(c) ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนจำแนกตามพื้นที่ (แรงงานเด็ก)

เอกสารฉบับนี้ ได้อ้างอิง “ความเสี่ยงในพื้นที่” มาจากเอกสารต่างๆ เช่น (1) “Ending child labour, forced labour and human trafficking in global supply chains” (จัดทำโดย ILO) (2) “Children's Rights and Business Atlas” (จัดทำโดย UNICEF) และ (3) รายชื่อประเทศและภูมิภาค (จัดทำโดย OHCHR)

ข้อ (c) นี้ได้นำ “Children's Rights in the Workplace Index” (ดัชนีสิทธิเด็กในสถานที่ทำงาน) ที่มีในเอกสาร (2) Children's Rights and Business Atlas จากเอกสาร (1) –(3) ในข้างต้น มาจัดทำในรูปแบบของตาราง⁴ โดยดัชนีนี้บ่งชี้ระดับที่ประเทศต่าง ๆ ได้จัดการใช้แรงงานเด็ก และจัดหางานที่เหมาะสมให้กับเยาวชน, พ่อแม่, และผู้ดูแล ทั้งนี้ ระดับการตรวจสอบสถานะของธุรกิจ (Due Diligence) ด้านล่างนี้เป็นค่าแปลเบื้องต้นที่นำมาจากบางส่วนของ Children's Rights and Business Atlas ระดับการตรวจสอบนี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะช่วยในการทำความเข้าใจดัชนีสิทธิเด็กในสถานที่ทำงาน

ระดับในการตรวจสอบสถานะของธุรกิจ (Due Diligence)

<p>Heightened (ระดับความเสี่ยงสูงมาก)</p>	<p>กรณีที่มีความเสี่ยงสูงมากที่ธุรกิจจะเป็นผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนสนับสนุนให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิเด็ก นอกจากนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นรุนแรงมาก อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดขึ้นจริง ในสถานการณ์เช่นนี้ การที่บริษัทมีแค่เพียงมาตรการระดับสูงในการบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจจะไม่เพียงพอ บริษัทจะต้องใช้ความพยายามในเชิงรุกในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งแก้ไขผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างเต็มที่เท่าที่ทำได้ (คะแนนดัชนี: 6.6 ถึง 10)</p>
<p>Enchanced (ระดับความเสี่ยงสูง)</p>	<p>กรณีที่มีความเสี่ยงสูงที่ธุรกิจจะเป็นผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนสนับสนุนให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิเด็ก และผลกระทบนั้นมีความรุนแรงอย่างชัดเจน และ/หรือมีความเป็นไปได้มากที่ผลกระทบนั้นจะเกิดขึ้นจริง บริษัทจะต้องประเมินผลกระทบเชิงลบเหล่านั้นเพื่อพิจารณาว่าจำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มงวดในการตรวจสอบสถานะของธุรกิจ (Due Diligence) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ของแต่ละธุรกิจหรือแต่ละพื้นที่หรือไม่ (คะแนนดัชนี: 3.3 ถึง 6.6)</p>
<p>Basic (ระดับความเสี่ยงปกติ)</p>	<p>กรณีที่มีความเสี่ยงที่ธุรกิจจะเป็นผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนสนับสนุนให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิเด็ก แต่ผลกระทบนั้นอาจไม่รุนแรง หรือความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบอาจมีความเป็นไปได้ต่ำ แม้ว่าความรุนแรงอาจต่ำ แต่บริษัทยังคงต้องทบทวนผลกระทบเชิงลบนั้นเป็นประจำเพื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ คะแนนดัชนี: 0 ถึง 3.3)</p>

คะแนนดัชนีจะคำนวณออกมาโดยแบ่งเป็นระดับตั้งแต่ 0 ถึง 10 ยิ่งระดับคะแนนต่ำ (ใกล้กับ 0) ก็แสดงว่าธุรกิจสามารถดำเนินการตรวจสอบสถานะของธุรกิจ (Due Diligence) ในระดับพื้นฐานได้ และบ่งบอกว่าสภาพแวดล้อมทางธุรกิจนั้นมีระดับการคุ้มครองสิทธิเด็กค่อนข้างดี ในทางกลับกัน คะแนนที่สูงกว่า (ใกล้กับ 10) แสดงให้เห็นว่าบริษัทจำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะของธุรกิจ (Due Diligence) ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งบ่งบอกว่าสภาพแวดล้อมทางธุรกิจนั้นมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับสิทธิเด็กในระดับที่สูง

⁴ นอกจากดัชนีที่ได้กล่าวมานี้ Children's Rights and Business Atlas ยังมี “ดัชนีสิทธิเด็กในตลาด” และ “ดัชนีสิทธิเด็กในชุมชนและสิ่งแวดล้อม” อยู่ด้วย ท่านสามารถค้นหาข้อมูลได้ที่ (<https://www.childrensrighsatlas.org/country-data/workplace/>).

ดัชนีสิทธิเด็กในสถานที่ทำงาน⁵

#	ประเทศ	คะแนนดัชนี	#	ประเทศ	คะแนนดัชนี	#	ประเทศ	คะแนนดัชนี	#	ประเทศ	คะแนนดัชนี
1	โซมาเลีย	9.1	51	ไลบีเรีย	5.5	101	กายอานา	4.2	151	เบลารุส	3.1
2	ลิเบีย	8.2	52	ไมโครนีเชีย	5.5	102	คูเวต	4.2	152	ปานามา	3.1
3	กินี-บิสเซา	7.6	53	เนปาล	5.5	103	แปรู	4.2	153	รัสเซีย	3.1
4	แอฟริกากลาง	7.3	54	ติมอร์-เลสเต	5.5	104	แอนติกาและบาร์บูดา	4.1	154	สาธารณรัฐเช็ก	3
5	อิควทอเรียลกินี	7.3	55	นามิเบีย	5.4	105	อาร์เจนตินา	4.1	155	โรมาเนีย	3
6	ปาปัวนิวกินี	7.3	56	จิบูตี	5.3	106	คีร์กีซสถาน	4.1	156	มอริเชียส	2.9
7	เซเชลล์	7.2	57	ฮอนดูรัส	5.3	107	เซาตูเมและปรินซิปี	4.1	157	เกาหลีใต้	2.9
8	ไนเจอร์	7.2	58	อิรัก	5.3	108	เด็กรักเมนิสถาน	4.1	158	โตนิกา	2.8
9	ซูดานใต้	7.1	59	ลาว	5.3	109	โคลอมเบีย	4	159	เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์	2.8
10	เยเมน	7.1	60	มาลาวี	5.3	110	เอลซัลวาดอร์	4	160	ลีกเตนสไตน์	2.7
11	ซาอุดีอาระเบีย	6.9	61	นาอูรู	5.3	111	คิริบาคี	4	161	มาซิโดเนีย	2.7
12	แองโกลา	6.6	62	โอมาน	5.3	112	กาตาร์	4	162	มอลตา	2.7
13	ปาเลา	6.6	63	เซเนกัล	5.2	113	เซนต์ลูเชีย	4	163	สวีตเซอร์แลนด์	2.7
14	แซมเบีย	6.6	64	ซีเรีย	5.2	114	ตรินิแดดและโตเบโก	4	164	โปรตุเกส	2.6
15	กินี	6.5	65	ยูกันดา	5.2	115	แอลจีเรีย	3.9	165	ชิลี	2.5
16	เกาหลีเหนือ	6.5	66	บาหลีเรน	5.1	116	อาร์เมเนีย	3.9	166	ไอร์แลนด์	2.5
17	กัมพูชา	6.4	67	มอริเตเนีย	5.1	117	เบลีส	3.8	167	อิสราเอล	2.5
18	สาธารณรัฐคองโก	6.4	68	โมซัมบิก	5.1	118	สิงคโปร์	3.8	168	ญี่ปุ่น	2.5
19	พม่า	6.4	69	นิการากัว	5.1	119	ทาจิกิสถาน	3.8	169	ลัตเวีย	2.5
20	ปากีสถาน	6.4	70	โตโก	5.1	120	ไทย	3.8	170	นิวซีแลนด์	2.5
21	บุรุนดี	6.3	71	โบลีเวีย	5	121	บราซิล	3.7	171	ฮังการี	2.4
22	สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก	6.3	72	อิหร่าน	5	122	เลบานอน	3.7	172	อิตาลี	2.4
23	แกมเบีย	6.3	73	กัวเตมาลา	4.9	123	ตูนิเซีย	3.7	173	เนเธอร์แลนด์	2.4
24	เซียร์ราลีโอน	6.3	74	อินเดีย	4.9	124	ตุรกี	3.7	174	โปแลนด์	2.4
25	อัฟกานิสถาน	6.2	75	อินโดนีเซีย	4.9	125	แอลเบเนีย	3.6	175	ออสเตรีย	2.3
26	แคเมอรูน	6.2	76	เลโซโท	4.9	126	อาเซอร์ไบจาน	3.6	176	ออสเตรีย	2.3
27	มาลี	6.2	77	หมู่เกาะมาร์แชลล์	4.9	127	จอร์แดน	3.6	177	เบลเยียม	2.3
28	ซูดาน	6.2	78	ปารากวัย	4.9	128	คาซัคสถาน	3.6	178	เยอรมนี	2.3
29	โกตดิวัวร์	6.1	79	ฟีจี	4.8	129	โมร็อกโก	3.6	179	สเปน	2.3
30	มัลดีฟส์	6	80	รวันดา	4.7	130	ชามารีน	3.6	180	โครเอเชีย	2.2
31	ไนจีเรีย	6	81	มาเลเซีย	4.6	131	แอฟริกาใต้	3.6	181	โมนาโก	2.2
32	บังคลาเทศ	5.9	82	เม็กซิโก	4.6	132	ศรีลังกา	3.6	182	นอร์เวย์	2.2
33	มาดากัสการ์	5.9	83	อุซเบกิสถาน	4.6	133	บาร์เบโดส	3.5	183	สโลวาเกีย	2.2
34	หมู่เกาะโซโลมอน	5.9	84	สาธารณรัฐโดมินิกัน	4.5	134	บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	3.5	184	สหราชอาณาจักร	2.2
35	ซิมบับเว	5.9	85	ชิลี	4.5	135	เอกวาดอร์	3.5	185	เอสโตเนีย	2
36	เฮติ	5.8	86	กาบอง	4.5	136	จอร์เจีย	3.5	186	เกรนาดา	2
37	ซูรินาม	5.8	87	กานา	4.5	137	กรีซ	3.5	187	ลิทัวเนีย	2
38	เบนิน	5.7	88	โคโซโว	4.5	138	มอลโดวา	3.5	188	ลักเซมเบิร์ก	2
39	บูร์กินาฟาโซ	5.7	89	ฟิลิปปินส์	4.5	139	อุรุกวัย	3.5	189	สโลวีเนีย	2
40	คอโมโรส	5.7	90	รัฐปาเลสไตน์	4.5	140	บัลแกเรีย	3.4	190	อันดอร์รา	1.9
41	สวาซิแลนด์	5.7	91	ภูฏาน	4.4	141	มองโกเลีย	3.4	191	ฟินแลนด์	1.9
42	แทนซาเนีย	5.7	92	จาเมกา	4.4	142	เซอร์เบีย	3.4	192	ไอซ์แลนด์	1.7
43	ตองกา	5.7	93	ซามัว	4.4	143	เซเชลล์	3.4	193	สวีเดน	1.7
44	สหราชอาณาจักรบริเตน	5.7	94	ซาอุดีอาระเบีย	4.4	144	ยูเครน	3.4	194	เดนมาร์ก	1.5
45	จีน	5.6	95	สหรัฐอเมริกา	4.4	145	บราซิล	3.3	195	ฝรั่งเศส	1.1
46	เคนยา	5.6	96	กาบูเวร์เด	4.3	146	แคนาดา	3.3			
47	คูเวต	5.6	97	เซนต์คิตส์และเนวิส	4.3	147	คอซตาริกา	3.3			
48	วานูอาตู	5.6	98	เวเนซุเอลา	4.3	148	คิวบา	3.2			
49	เวียตนาม	5.6	99	บอสเนีย	4.2	149	ไซปรัส	3.2			
50	เอลิโดเปีย	5.5	100	บรูไน	4.2	150	มอนเตเนโกร	3.2			

⁵ ตารางข้างต้นแสดงข้อมูล ณ เวลาที่จัดทำเอกสารฉบับนี้

(d) ตัวอย่างความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน

ตารางด้านล่างนี้เป็นตัวอย่างความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนตามที่ระบุไว้ในแนวปฏิบัติ⁶ โปรดทราบว่าตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนประเภทต่าง ๆ เท่านั้น และความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนที่บริษัทหรือผู้ประกอบการธุรกิจต้องดำเนินการแก้ไขไม่ได้จำกัดอยู่เพียงเฉพาะที่ระบุไว้ในตารางด้านล่างเท่านั้น

บริษัทควรให้ความสำคัญกับการระบุและความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนโดยอ้างอิงจากหัวข้อ (a) ถึง (c) ในเอกสารฉบับนี้และเอกสารอื่น ๆ รวมทั้ง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญภายนอก

	ความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน	ตัวอย่าง ⁷
1	การใช้แรงงานบังคับ	<ul style="list-style-type: none"> ประชาชนในพื้นที่ถูกบังคับให้ทำงานที่โรงงานในต่างประเทศซึ่งคู่ค้าทางธุรกิจของบริษัทเป็นเจ้าของ คนงานถูกบังคับให้ทำงานโดยไม่สมัครใจ เนื่องจากถูกทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขู่ เป็นต้น
2	การใช้แรงงานเด็ก ⁸	<ul style="list-style-type: none"> เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีถูกจ้างให้ทำงานในโรงงานที่ต่างประเทศของคู่ค้าทางธุรกิจหรือฟาร์มที่เป็นแหล่งจัดหาวัตถุดิบ เป็นต้น
3	การละเมิดเสรีภาพในการรวมตัวและสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรอง	<ul style="list-style-type: none"> บริษัทกำหนดเงื่อนไขในการจ้างงานว่าผู้สมัครงานต้องไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน แม้ว่าบริษัทจะตอบรับคำขอการเจรจาต่อรองร่วมกับสหภาพแรงงาน แต่บริษัทกลับขอเลื่อนกำหนดการเจรจาก่อนวันนัดหมายที่จะมีขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ทำให้การเจรจาต่อรองร่วมกันไม่เกิดขึ้นจริงในที่สุด

⁶ นอกเหนือจากสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลซึ่งระบุไว้ในเฉพาะในแนวปฏิบัติ 2.1.2.1 แล้ว ตารางในส่วนนี้ยังได้ระบุถึงรายการความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนที่พบเจอจากกรณีตัวอย่างที่มีอยู่ในแนวปฏิบัติด้วย

⁷ ทั้งนี้ บริษัทควรตระหนักว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนอาจไม่ได้จำกัดอยู่เพียงลูกจ้างหรือพนักงานเท่านั้น แต่บุคคลอื่น ๆ เช่น ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ชนพื้นเมือง นักสิทธิมนุษยชน และผู้บริโภคก็อาจได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนเช่นกัน

⁸ การใช้แรงงานเด็ก หมายถึง การใช้แรงงานเด็กที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำในการทำงาน ทั้งนี้ อายุขั้นต่ำในการทำงานที่เฉพาะเจาะจงจะกำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม “อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ” ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) (ฉบับที่ 138) กำหนดว่าอายุขั้นต่ำจะต้องไม่ต่ำกว่าอายุที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา และไม่ว่ากรณีใดจะต้องไม่ต่ำกว่า 15 ปี ยกเว้นในกรณีพิเศษ นอกจากนี้ “อนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก” ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) (ฉบับที่ 182) ห้ามมิให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานในรูปแบบการจ้างงานที่เลวร้ายที่สุด (รวมถึงงานที่โดยธรรมชาติหรือสถานการณ์ที่ดำเนินการนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของเด็ก)

	ความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน	ตัวอย่าง ⁷
4	การเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> บริษัทไม่อนุญาตให้ลูกจ้างไม่ประจำทำงานจากที่บ้าน โดยอ้างเหตุผลเพียงเพราะลูกจ้างดังกล่าวไม่ได้เป็นพนักงานประจำ
5	การละเมิดสิทธิในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดี	<ul style="list-style-type: none"> บริษัทไม่ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน เช่น ความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บหรือความเสื่อมต่อสุขภาพขณะทำงาน
6	การละเมิดเสรีภาพในการเคลื่อนย้ายหรือเดินทาง	<ul style="list-style-type: none"> การดำเนินธุรกิจของบริษัท ทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่ต้องออกจากที่อยู่อาศัยอย่างไม่สมัครใจ
7	การเลือกปฏิบัติโดยเชื้อชาติ ความพิการ ศาสนา ฐานะทางสังคม เพศ หรือเพศสภาพ	<ul style="list-style-type: none"> การเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน การเลื่อนตำแหน่ง และการเกษียณอายุโดยเชื้อชาติ ความพิการ ศาสนา ฐานะทางสังคม เพศ หรือเพศสภาพ การเลือกปฏิบัติในเรื่องค่าจ้างและการปฏิบัติอื่น ๆ โดยเชื้อชาติ ความพิการ ศาสนา ฐานะทางสังคม เพศ หรือเพศสภาพ
8	การละเมิดสิทธิของชนพื้นเมืองและประชาชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> การดำเนินธุรกิจของบริษัททำให้ทรัพยากรน้ำถูกปนเปื้อน จนประชาชนในพื้นที่ต้องประสบความยากลำบากในการเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาด
9	ชั่วโมงการทำงานมากเกินไปไม่สมเหตุสมผล	<ul style="list-style-type: none"> การทำงานของบริษัทดำเนินต่อเนื่องเกินเวลาทำงานตามกฎหมาย เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานและปัจจัยอื่น ๆ ส่งผลให้พนักงานไม่ได้รับเวลาพักตามกฎหมาย และยังทำให้ต้องทำงานล่วงเวลาอย่างหนัก บริษัทเปลี่ยนคำสั่งซื้อกระทันหันก่อนวันส่งมอบสินค้า และเรียกร้องให้ซัพพลายเออร์จัดส่งสินค้าภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งที่บริษัททราบดีจากการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาว่าไม่สามารถดำเนินการได้ ส่งผลให้แรงงานของซัพพลายเออร์ต้องทำงานล่วงเวลาอย่างหนัก
10	การไม่จ่ายค่าจ้างตามที่ตกลง	<ul style="list-style-type: none"> บริษัทจ่ายค่าจ้างในอัตราต่ำกว่ามาตรฐานค่าจ้างขั้นต่ำของพื้นที่ที่ธุรกิจดำเนินการอยู่

*นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น ยังมีความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น การปฏิบัติที่ไร้มนุษยธรรม การละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว เป็นต้น ดังนั้น เมื่อบริษัทได้นำ "(เอกสารแนบ 2) แบบฟอร์ม การระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบ (ความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน)" ไปใช้ บริษัทควรวินิจฉัยความสำคัญกับการระบุและประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน โดยพิจารณาความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนในด้านอื่น ๆ ตามสถานการณ์ของบริษัทนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นด้วย